

**CLACHT,  
En Acht-Zanck van het haetelyck, en  
het baetelyck  
FLEREZYN,  
Ghedicht en ghezonghen door eenen van het  
Broederschap.**

---

**CLAECHT-LIEDEKEN.**

**Ten tyde van de Pynen, op de Stemme:**

*La speranza con dolci pensieri, &c.*

I.

Komt hier alle ghy droevighe Herten,  
Die-der ter Werelt, soo menighe zyn,  
En hebt deirenis, met myne smerten;  
Want gheen smerte, soo groot als de myn;  
Want gheen smerte, want gheen smerte,  
Soo groot, als de myn;  
Komt hier alle ghy droevighe Herten,  
Die-der ter Wereldt soo menighe zyn,  
Yn; yn; yn; yn;  
Want de myne die is 't *Flerezyn*;  
Want de myne die is 't *Flerezyn*.

[p.2]

II.

De Doctours, Barrebiers, Apothekers,  
Weten voor andere qualen noch iet,  
En sy schryven en vryven iet sekens;  
Maer voor dese, en weetense niet;  
Maer voor dese; maer voor dese  
En wetense niet;  
De Doctours, Barrebiers, Apotheeckers,  
Weten voor andere quaelen noch iet,  
Iet, iet, iet, iet!  
Niet eenen Meester, die dagh daer door ziet  
Niet eenen Meester, die dagh daer door ziet.

III.

Ja hun best, en ervarenste krouwers,  
Hunne *Galenus*, en *Hipocraet*,  
Wel die trecken, beyd' hunne schouwers;  
Dats te seggen: w'en zien geenen raet;  
Dats te seggen: dats te seggen;  
W'en zien geenen raet,  
Ja hun best en ervaerenste krouwers,  
Hunne *Galenus* en *Hipocraet*  
Aet, aet, aet, aet,  
En soo schyt hunne Kunst voor het quaet  
En soo schyt hunne Kunst voor het quaet.

IV.

De Françoisen, die noemen 't *La Goûte*;  
Maer sy liegen; 't is anders wee:  
Want ick voel, in myn handen, en voete,  
Duyzent pynen, soo groot als een Zee,  
Duyzent pynen, duysent pynen  
Soo groot, als een Zee  
De Françoisen, die noement *La Goûte*  
Maer sy ligen, 't is anders wee,  
Wee! wee! wee! wee!  
Nee, ten isser geen druppeltje, nee.  
Nee, ten isser geen druppeltje, nee.

[p. 3]

V.

Oft soud' het van druppelen komen,  
Van veel Druppelen Edelen Wyn;  
Dien sin, voor de Franse genomen;  
Soo en kan 't noch *La Goûte* niet zyn;  
Soo en kan 't noch ; Soo en kan 't noch  
*La Goûte* niet zyn,  
Oft zoud' het van Druppelen komen  
Van veel Druppelen Edelen Wyn  
Yn, yn, yn, yn,  
Geen een Druppel, en maect *Flerezyn*  
Geen een Druppel , en maect *Flerezyn*.

VI.

Ach! sou ik 'er een troostje gaen soecken,  
Als ick die vinnige steecken soo ly,  
Dat bestaat 'er in vele schoon Doecken,  
Met niet minder Patienc' daer by,  
En niet minder, en niet minder  
Patienc' daer by  
Ach: sou ik 'er een troostje gaen soecken,  
Als ick die vinnige steecken soo ly,  
Y! y! y! y!  
Y! die pestige duvelery.  
Y! die pestige duvelery.

VII.

Dat my iemandt nu wilde doorschieten,  
Met eenen Kogel, soo door mynen Cop,  
Wel daer soud' ick noch troost by ghenieten;  
Want dan hielen die pynen eens op;  
Want dan hielen, want dan hielen  
Die pynen eens op:  
Dat my iemandt nu wilde doorschieten,  
Met eenen Kogel soo door mynen Cop

Op! op! op! op!  
O dien drommel, die loopt weêr galop.  
O dien drommel, die loopt weêr galop.

[p. 4]

VIII.

Myne Vriendekens die my besoecken,  
'k bid u, en komt my doch niet al te naer,  
Oft ghy soud' my, noch meer doen vloecken:  
Want een pluymken, dat weeght my te swaer;  
Want een pluymken, want een pluymken,  
Dat weeght my te swaer;  
Myne Vriendekens die my besoecken,  
'K bid' u en komt my, doch niet al te naer  
Aer! aer! aer! aer!  
Y dien droes-cop, die is weer al daer,  
Y dien droes-cop, die is weer al daer.

IX.

Ick verlegg', en verkruyd myne beenen,  
Nu van den eenen, naer d'anderen hoeck;  
Maer eylæs! ick en vinder niet eenen,  
Die kan geven de rust, die ick soeck,  
Die kan geven, die kan geven,  
De rust die ick soeck;  
Ick verlegg', en verkruy' myne beenen,  
Nu van den eenen, naer d'anderen hoeck  
Oeck! oeck! oeck! oeck!  
En dat kost my soo menigen vloeck  
En dat kost my soo menigen vloeck.

X.

En dat brilt my soo menige nachten,  
En soo menigen bitteren dagh,  
Dat ick uytgeput van myne krachten,  
Niet een weynigske slaepen en magh,  
Niet een weynigh, niet een weynighs-  
Ken slaepen en magh,  
En dat brilt my, soo menige nachten,  
En soo menigen bitteren dagh  
Agh! agh! agh! agh!  
Ach dat ick liever in 't Vagevier lagh  
Aich dat ick liever in 't Vagevier lagh.

[p. 5]

XI.

'K Hoôp, den Hemel die sal m' het vergeven,  
Dat ick 'er so veel banden om legh;  
Ick en vloeckte noyt, alle myn leven,  
Maer nu en weet ick niet, wat ick al segh,

Maer nu en weet ick, maer nu en weet ick,  
Niet wat ick al segh,  
'k Hoôp, den Hemel, die sal m' het vergeven,  
Dat ick 'er soo veel banden om legh;  
Egh! egh! egh! egh!  
Egh, den duvel die voer het ewegh;  
Egh, den duvel die voer het ewegh.

XII.

Maer een Snuyf ken, daer op eens genomen;  
Dat's een remediken, dat ick noch weet;  
Als die vlimmige steeckselen komen;  
Soo een Snuyfken, daer tegen geleet;  
Soo een Snuyfken, soo een Snuyfken,  
Daer tegen geleet;  
Maer een Snuyfken, daer op eens genomen,  
Dat's een remediken, dat ick noch weet;  
Eet! eet! eet! eet!  
Alle de rest, en is niet eenen scheet  
Alle de rest; en is niet eenen scheet.

XIII.

En dat ick 'er het Wyntje sou derven,  
Neen dat en ben ick noch soo niet van sin  
'k Heb veel liever, wat vroeger te sterven,  
Als te haeten, dat ick soo bemin,  
Als te haeten, als te haeten  
Dat ick soo bemin;  
En dat ick 'er het Wyntje sou derven,  
Neen dat en ben ick noch soo niet van sin,  
Sin! sin! sin! sin!  
Want daer steeckt de gesontheit doch in  
Want daer steeckt de gesontheit doch in.

[p. 6]

**EER, EN EER-HERSTEL-DICHT  
VAN HET EERELYCK  
FLEREZYN.**

*Ick stal wel eer, de eer, en Faem, van 't Flerezyn,  
Die in dit Eer-gedicht, van my herstelt sal zyn.*

Ick, die wel eertyds pleegh, het *Flerezyn* te laecken,  
En als een helsch gedrocht, en schrick dier uit te maecken;  
Ja selver by de Hell', en 't Vagevier geleeck,  
Om 't branden van de plaeg', en 't schroomelyck gesteeck;  
Ick, die al d'Aertsenaers, Heel-Meesters en Apteekers:  
*Galêen'*, en *Hypocraet*, en all' die grote Spreeckers,  
En al dat van de Const', maer eenighsins en is,

Wel eer' heb uyt gemaect, gelyck als vuylen Vis;  
Ick, die de Fransche Spraeck, en Fransche pleegh te doemen,  
Om dat sy dese plaegh, maer eene droppel noemen,  
En seyde dat dese pyn, en overgroote wee,  
Verr' van een droppeltje, gelyck is aen een Zee;  
Ick die vol pynen riep, dat ick sou troost genieten,  
Indien my ymandt wou, terstondt den kop doorschieten;  
Ick, die aen Handt, en Voet verbonden, en gedoeckt,  
Onwetend', wat ick seyde, die Erf-plaegh heb vervloect;  
Ten langhe lesten ick, die self een Lied'ken maeckte,  
Dat tegen mynen danck, daer naer in Druck geraeckte,  
In welck, als ick ben vry, my selve poetfe naer,  
Als oft ick daedelyk, met pyn bevanghen waer;  
En die al singhende, van pynen scheen te schryen,  
Met vloecken, en gekerm, en snicken tusschen beyen;  
Kom' nu, en hael myn woort, heel schand'lyck door den hals  
En segh: al dat ick songh' van 't *Flerezyn*, is vals.

[p. 7]

Nu dan, om in de plaets, van 't *Flerezyn* te laecken,  
En spot-gewys daer van, een Liedeken te maecken,  
Vereer' ick dese *Nymph*', die in het duyster licht,  
Gelyck een Morghen sterr', nu met een helden Dicht.  
Want 't is een vroom Heldin, voorsien van Schicht en Pyken  
Die aan geen *Amazoon*, oft *Pallas* heeft te wycken,  
Die menigh duysent Man, en menigh vroomen Heldt,  
Dat *Pallas* noyt en deed', te neder heeft gevelt.  
O machtigh *Flerezyn*, Heldinne der Heldinnen,  
Ick gaen soo uwen Lof, en roem en eer beginnen;  
Ick val dan, valt dat valt, soo plots'linck op den Lof;  
Want hoe het valt oft niet, daer valt een groote stof.

## I. HET FLEREZYN IS TREFFELYCK.

Voor 't eerst, 't is treffelyck; men siet het meest verkeer  
By Vorsten, en in 't Hof van all' de groote Heeren,  
En by de fraeye Liên; den armen Ambachts man,  
En 't slaevend' Buyten-volk, en weet daer soo niet van;  
Oft, soo het hier en daer (dat wel gebeurt) sou komen,  
By de ghemeynen Man, dat wordt, als vremd' genomen,  
En voor wat ongemeyns; maer den gemeynen woon,  
Die is gemeynelyck, by 't Volck van hooghen Thoon.  
Soo is het *Flerezyn*, dan gheene slechte saecke;  
Maer die ick hier voor 't eerst, iet van het treff'lyck; maecke;  
Om dat het meest sich vindt, by menigh treff'lyck Man,  
En om dat 't *Flerezyn* soo treff'lyck treffen kan.  
Om dese treff'lyckheydt, noch hoogher te verheffen  
En dese treff'lyckheydt, noch beter te betreffen;  
En ziede ghy niet klaer, hoe treff'lyck dat het leeft,  
En hoe het *Flerezyn*, altydt schoon Lynwaet heeft?

Siet het gemeine Volck; hun Hemd', Crawaet, en Craegen,  
Hoe vuyl, en hoe besmeurt, van 't werck en lanck te draegen;  
Maer Jouffrouw 't *Flerезyn*, altydt al even net,  
Met schoone Doecken aen, seer treff'lyck op geset.  
Men kan aen't Lynwaer sien; en heel gemack'lyck speuren  
Wie slechte lieden zyn, ende treffelyck keuren;  
Soo dan het *Flerезyn*, is seer verheffelyck,  
En soo ick thoonen moest, en thoon seer treffelyck.

[p. 8]

## II. HET FLERЕZYN IS REDELYCK.

Ten tweeden (want ick splyt haar Eer-gedicht in dryën)  
Om dat myn Rymery, te beter sou gedyën;  
Een Dicht moet wel verdeelt, en als by trappen gaen,  
En wel aan een geknocht, op syne koten staen:  
Ick seggh' ten tweeden dan, om wel den Lof te singen,  
Dat 't *Flerезyn* is een der redelyckste dingen;  
Om dat het menigh rouw, onredelycken Man,  
(Hoe redeloos hy is) tot reden brenghen kan:  
Want daer zyn van die vry, en Godt vergete gheesten,  
Die schoon, met rēen begaeft, hier leven als de Beesten;  
Niet eens gedenckende, om hun versteent gewis;  
Wat Godt, wat hunne Ziel, wat Hell', en Hemel is.  
Men leest hoe *Circe* kost, van Menschen Beesten maecken,  
Door haeren Toover-dranck; maar 't zyn versierde saecken,  
Het *Flerезyn* dat geeft; maer sonder Toover-konst,  
In plaets van quaet te doen, aen ons een waere jonst:  
Het kan dat beest'lyck is, in 't menschelyck verkeeren,  
En dat onreed'lyck is, de rechte reden leeren,  
En al dat reden leert; moet self reed'lyck zyn;  
Vervolghens redelyck, is dan het *Flerезyn*;  
Maer oock wel te verstaen, in seeck're sin, en reden,  
Om van die reed'lyckheydt, watg oedts te kunnen smeden;  
Hooft dan, hoe dat ick hier, dēes reed'lyckheydt verstaen;  
Want die van 't reed'lyck spreeket, moet self naer rede gaen.  
Daer light dan eenen Mensch, getackt, en vast geslaegen,  
En 't *Flerезyn* begint te steecken, en te knaegen,  
Te branden als een vier, in knoocken en gewright,  
So dat hy in syn bedd', als eenen oven light;  
En dien, die noyt pleegh, op syne Ziel te peysen,  
Noch met zyn dom verstandi naer *Godt* eens op te reysen,  
Die komt nu tot de rēen: wie sou hier d'oorsaek zyn?  
Als soo van my verstaen, het reed'lyck *Flerезyn*.

## III. HET FLERЕZYN IS NOOTSAECKELYCK.

Ten derden; en dit deel, dat sal wat beter lucken,  
Als de voorgaende twee, wat slecht-bewese stucken;  
Dit deel gaet seecker vast, en myne preuf gewis,

Ick thoon, dat 't *Flerezyn*, ons heel noodtsaeck'lyck is;

[p. 9]

Ick segh', nootsaeckelyk; is 't niet aen alle Menschen,  
(Want ick en sou het self, den grooten Turck niet wenschen)

Nootsaeckelyck noch eens; is 't niet aen alle-mael,  
Ten minsten, aen de gheen', die vast zyn aen de quael.

Daerom heeft *Godt* gewilt, dat alle de Doctoren,  
Dees quael beknoeyende, doen all' hun moeyt verlooren;

Want dat nootsaeck'lyck is, en 't *Flerezyn* is soo,

En heeft noch Aertsenaer, noch Aerseny van noo:

Laet vry all' de Doctours, van heel de Werelt komen,

En van die alle-mael, eens een Consult genomen;

Niet eenen van den hoop, niet eenen, diër leeft,

Sal derren houden staen, dat hy den middel heeft.

En ghy Apteecker komt, komt uyt uw' Kraem gekroopen,

En let uw rieckend' Huys, en Gulden Winckel open,

En laet eens al den bras doorsnufflen, oft misschien

Wy onder duysende, wel eenen middel sien:

Treckt all' de Kassen uyt, en uw verdeelde Laeden

Met 't wonder Vier-getal, van koud', en heete Saeden;

Gheen Saet, hoe heet, of kout, en kan behulpsaem zyn,

Aen 't heet, oft aen het kout, nootsaeck'lyck *Flerezyn*,

All' uwe Wateren, in kleyn, oft groote plassen,

Geperst, Gedistilleert, uyt Kruyden en Gewassen;

Geen van uw' Wateren, gehaelt uyt 't beste Kruyt

En wascht met all' syn kragt, het *Flerezyn* niet uyt.

All' uwe Wortelen, en Schorsen, ende Rancken,

(Waer van dat gy een kerr' kondt koope voor twee blancken)

En all' uw' Pillekens, van buyten wat vegult,

Van binnen met Griecks-wit , oft Honde-stront gevult:

Dat kostelyck Gesteent', en *Peerlen*, en *Coraelen*,

En onderaerdsch gewas, geheeten *Mineraelen*,

En 't wonder Seven-tal, Metaelen soo beroemt,

Dat ghy liê met den naem, van seven Goden noemt,

*Electuarien*, *Syropen*, en *Conserven*,

Van alderhande slagh, en alderhande Verven;

En alle mael den Gom, en *Herst*, en *Opiaet*,

Heet, kout, en tusschen bey, in die oft dien graet;

All' uw *Trociscen* dan, en all' uw *Tabeletten*,

En uw' *Millepedes*, om 't Water af te setten,

Uw' *Vipers*, *Nummien*, en *Muscus*, en *Civet*,

En *Storax Calamiet* en Been, en Mensche-Vet.

All' uw *Extracten* dan, *Decoctien*, *Tisaenen*,

[p. 10]

All' uw *Infusien*, en Distillati-traenen,

*Triakel*, *Mitridaet*, en Roomsch *Philonium*,

Geest, Boter, Lever, Bloem van *Antimonium*,

Die kunnen, ick bekend, wel ander Sieckten helpen,

En door hun heylsaem kracht, wel ander pynen stelpen,

Dat kan al baetelyck, aen and're Sieckten zyn;

Maer Boter aan de Galgh, gebruyckt voor 't *Flerezyn*.  
 Dan al die Oliën, en Bloemen, ende Poeyers,  
 En Distelen, en Kruydt, met heel en gantsche voeyers,  
 En all' die Flessen vol, van vast, en vluchtigh Sout,  
 En all' die Specien, van in, en uytheemsch Hout;  
 Die Plaesters alle-mael, en Salven, ende Smeiren  
 Om erghens een Geswel, oft Knobbel te verteiren,  
*Suppositorien*, van achter best' bekent,  
*Ecchels*, *Clyfterien*, in *Vranckryck Lavement*,  
 En dan die *Spiritus*, oft Geesten in de Glaesen,  
 Van boven, dicht gestopt, met natte Verkens blaesen;  
 Zyn alle-mael wel goedt, doen alle-mael wel iet,  
 Maer voor het *Flerezyn*, eylaes! en doen se niet.  
 Dat's maer in het gemeyn den Winckel eens doorloopen;  
 Maer isser niet een Kruydt, oft Hout, oft Steen te koopen,  
 Waer van der duysende, in uwen Winckel staen,  
 Om 't *Flerezyntjen* eens van deegh van keer te gaen?  
 O Heer wat idder goedts! wat Wortelen en Kruyden!  
 Waer van, soo ghy maer hoort, de grooteaemen luyden,  
 Soud' sweiren; dat en dat, om synen grooten Naem,  
 En om syn heylsaem kracht, dat isser toe bequaem:  
 Daer is het *Sleutel-kruyt*, en *Honds* en *Herte tonge*,  
*Den Halicacabi*, *Klim-op*, en *Beccabunge*,  
 Daer is het *Verkens-broodt*, en Roomsche *Camomil*,  
 En *Schrofularia*, *Lavas*, en *Tormentil*.  
 Waer is den Wortel dan, van *Hipopechûana*?  
 En waer den diën dan van groot *Valeriana*?  
 Oft anders-luydende, in het Arabisch *Phû*?  
 Waer blyft dan de Tintuer, van 't Sappigh *Cathecû*?  
*Nachschaey*, en *Koeckkoecks-broodt*, en root en gele *Santel*,  
 En dan het *Jouffrouw-marck*, en *Ons' Livrouwen Mantel*  
*Vinca per Vinca* dan, en *duysent Guldens Cruydt*,  
 Dat 't beste in de Oor' van den Apteker luyt;  
 En *Beir*, en *Duyvels-klauw*, en *Ryn* en *enckel-Vaeren*,  
*Pis-Bloem*, en *Kemels-hooy*, en *Duyvels Naeye-gaeren*,  
 [p. 11]  
 Daer by het *Slangen-hout*, en met verlof geseet  
 Het *Duyvels-broodt*, en *Dreck*, en oock den *Wolve Scheet*.  
 Dêes gheeft ghy alle mael, hun trappen, en hun krachten,  
 Van dryven, openen, vermorwen, en versachten;  
 En doet dêes Naemen dan, wêer Grieksche Kleeren aen,  
 Om dat het Volck uw' Const, en tael niet sou verstaen.  
 Die Hooft geneesigh zyn, die heet ghy *Cephaliecken*,  
 Vergif verdryvige, *Alexi-Pharmatiecken*,  
 En al wat Sweeten doet, heet *Diaphoretieck*,  
 En Pis-verweckende dat is *Diuretieck*;  
 De Steen verdryvende, die noemt ghy *Nephretiecken*,  
 En al die braecken doen, die heet ghy *Emetiecken*,  
 Al wat den Adem lenght, is *Antiastmatieck*,  
 Dat tegen vallingh dient, *Anti-Epileptieck*.



En duysent and're meer; soo dat ghy voor de Siecken,  
En de ghesonde med', passeert voor viese Griecken:  
Seght nu Apteker seght, ghy grooten Duydschen Griek!  
Is onder al dit Kraem, geen *Anti-Podagrieck*?  
O neen! Daer zynder wel voor pynen in de Tanden;  
Maer gheen voor 't *Flerezyn* in Voeten, oft in Handen;  
Daer zynder voor den Hoest, en Kramer, ende Kramp  
Voor Schuer-buyck, en de Blaes, gekomen van Slampamp.  
Daer, zynder voor 't Colyck, en uyster maete puycken,  
Voor 't krimpseel in den Derm, en rammelingh der Buycken,  
Voor Geel, en Water-sucht, die ick self kost'lyck keur;  
En voor de Kouw-Pis oock, en voor het Pal couleur.  
Daer zynder krachtighe: een Scruempel *Cum Semisse*,  
By voor beeldt voor een Korts van *Palvis Comitisse*,  
Oft de Gravin de Kent, maar voor het *Flerezyn*,  
En kan, en sal, en wilt den heelen bras niet zyn.  
Neemt heel en gansch d'apteeck, en all' de *Specifiecken*,  
En *Compositien*, en neemt uw' *Alembiecken*,  
En treckt van alle mael, de Droggen en het Kruyt  
Thien mael *gecohobeert*, de *Quint-Essenti'* uyt,  
Het *Flerezyn* dat sal daer juyst soo veel naer vraegen,  
Oft' met een natte Vodd', was voor syn gat geslaegen,  
Hoe komt dat? in den grondt is 't ongenaeckelyck,  
En om dat 't *Flerezyn*, ons is nootsaeckelyck.  
't Is dan nootsaeckelyck. O! 'k heb' noch and're preuen,  
Dat selver op de *Hall*, der Wyse Stadt van *Leuven*,  
[p. 12]

Oft van *Licentiaet*, oft selver van *Doctoer*,  
Gheen beter sluytende, noch vaster vallen voor.  
Hoort nu myn reden slot: *Doctoors* in Medecynen.  
(Schoon dat sy niets en zyn in cas van *Flerezynen*)  
Die zyn nootsaeckelyck: *Doctoer* is 't *Flerezyn*,  
Soo volght nootsaeckelyck, dat 't moet nootsaekelyck zyn.  
Myn eerste voorstel' nu, oft *Major*, soo sy seggen,  
Daer moet ick eerst van al, bewys en thoon van leggen,  
Te weten, dat *Doctoors*, in Sieckte en in pyn,  
Aen 't Menschelyck Geslacht, geheel nootsaek'lyck zyn.  
Den Spanjaert, weet dat net, in dese spreuck te raecken:  
Daer zyn, seght hy, vier quaey nootsaekelycke saecken:  
De Knecht om synen dienst, de Huysvrouw om het Huys,  
Den Doctoer om de nootd, en 't Katje om de Muys.  
Maar wat wil ick myn Preuf, op 't Spaensche spreek-woort vesten?  
*Godt* self in de Schriftuer, bewyst dit, 't alder besten,  
Daer hy, de Waerheydt self, ons wel uyt-drucklyck seyt,  
Eert, eert den Medecyn om de nootsaek'lyckheyt.  
De *Major* staet dan vast; nu moet ick van gelycken  
De mind're stellinghe, oft *minor* oock doen blycken.  
En die (schoon dat-se niet en blyckt uyt de Schriftuer)  
Die maek' ick wederom, soo vast als eenen Muer.  
't *Fler'zyn* dat is Doctoer, van alle groote quaelen,

Wanneer de Doodt ons wilt, uyt dese Werelt haelen;  
En geen van alle-mael, kan soo nootsaeck'lyck zyn,  
Als desen Doctor is, en ouden Practisyn.  
't Is eenen anderen Aerts, als d'ander Aertsenaeren,  
Hy blyft zyn Siecken by, die, d'ander laeten vaeren;  
Want d'ander gheven maer, een heele kleyn Visiet,  
Maer desen en verlaet, soo haest syn Siecken niet.  
Hy blyft syn Siecken by, soo 't dickwils heeft gebleeken,  
En dat noch al voor niet een vyf, ses, seven weecken,  
En trots al d'andere, 't *Fler'zyn* is eenen gast;  
Die ons den Ader-slag, wat hertelycker tast;  
En als de swerte doodt, gereedtschap sou gaen maecken,  
Om door de Sieckten ons, de Ziel doen uyt te braecken,  
Komt desen Heer Doctoor, in 't doodelyck gevaer,  
En jaeght de Sieckte wegh, en self de doodt van daer.  
En blyckt dit niet in my? 't was nu acht volle jaeren,  
Dat *Godt* van 't *Flerезyn*, myn lichaem quaem te sparen;  
[p. 13]

Ick wiert dan van een Kort's heel schielyck aen-gerandt,  
Die my op korten tydt, schier sond' naer 't ander Landt.  
De Doodt begonst al-reeds, haer clauwen uyt te steecken,  
Om dien stercken bandt, van Lyf en Ziel te breecken,  
Den Doctoor heel bestaen, die trock in dit geval,  
Oock synde mynen Vriendt, daer van syn schoud'ren al:  
Die Doodt, de naere Doodt, die was al op de tippen,  
Met haere swerte Schicht van myne bleecke lippen;  
Een iegelyck die riep; kreegh hy maer 't *Flerезyn*,  
Al is hy noch soo wyt, hy sou genesen zyn.  
En siet, ô wond're saeck! het is my aen-gekomen,  
En heeft my wonderlyck, de Sieckte wegh genomen;  
Een iegelyck die riep, hy heeft het aen syn gat,  
Een yder quam by my, en seyde' *Proficiat*.  
Wat dunckt u van dêes Preuf? zyn dat geen vaste saken?  
Men kan nu lichtelyck, de *Consequentia* maken:  
*Doctoor*s nootsaekelyck; en 't *Flerезyn*, is soo,  
Ergo het *Flerезyn*, is als *Doctoor* van noo.  
Maer ick moet voor het lest', hier eens een vraegsken vraegen  
Hoe komt het? dat hier veel de Vrouwen zyn ontslaegen?  
Midts alle Sieckten schier, in 't Griecks en in 't Latyn,  
En self het *Podagra*, in *Foeminino* zyn.  
Men heet het *Podagra*, als 't pynight in de Voeten,  
Maer soo het hoogher op, de Kniën moeten boeten  
Dan is het *Chonagra*, als 't in de dyën Brandt  
Dan is 't *Ciatica*; en *Chiragra* in d'Handt.  
In 't Frans oock *Foeminin*, *la Goûte*, wel te weten,  
Dat in ons Nederduytsch naer 't Griecks is af te meten,  
Oock al in 't Vrouwelyck, en volghens het ghewricht,  
De *Voet*, oft *Knie*, oft *Heup*, oft wel de *Hande-Gicht*.  
Wat is dan nu de rên, dat 't *Flerезyn* de Vrouwen,  
Soo niet en staet te bedt, soo niet en komt te krouwen

Gelyck als ons de Mans? veel geven voor bescheyt,  
En oorsaeck van d'ees saeck, der Vrouwe maetigheyt;  
Maer wilde op dit stuck, eens myn gevoelen hooren?  
Die maetigheyt is mis, want de verbrilde slooren,  
Die drinken als de Mans, van alderhande Nat,  
En herter noch van kop, en zyn niet eens beklat.  
Om Bier, oft om den Wyn, oft Brandewyn te suypen,  
En zyn sy niet vermydt van dapper uyt te kruypen:  
[p. 14]

'k Lach' met hun matigheyt, besonderlyck in dranck,  
Sy drincken stercke Mans, al dickwils van de Banck:  
Maer ick fal op die vraegh een beter antwoordt geven:  
't Is om dat sy' voor *Godt* de eerste sond' bedreven,  
Want *Eva* pluckten eerst de Vrucht, en at 'er af,  
Die, sy naer haren beet, daer naer aen Adam gaf,  
Waer over meyn' ick wel, is dese wraeck genomen,  
Dat hun het *Flerezyn*, soo niet sou overkomen,  
Dat ick een straffe noem; soo dat het is de kans,  
En schynt alleenelyck gegeven aen de Mans:  
Ja dese Vrouwe straf, die is door *Godts* gehenghen,  
Misschien een groter straf, als Kind'ren voort te brengen;  
Want hadden sy de gunst van 't noodigh *Flerezyn*,  
Sy souden van die wee, misschien ontslaegen zyn.  
Ghy die d'ees reeden hoort, ghy sult my seker seggen:  
De Vrouwen krygent oock: 'k en kan dat niet weerleggen;  
Daer zynder hier en daer, maer dat is oock gewis,  
Dat dese grote jonst', by hun seer zeldzaem is;  
Oft krygent 'er al veel (schoon dat's het niet verdienen)  
Die zyn gelyck als Mans, en kloecke Heroïnen;  
En zyn den Heer verplicht, die hun genaed'lyck slaet,  
Met dese Hemel jonst, en soo nootsaeckheyt quaet.  
't Is dan nootsaekelyck; niet dat ick *Godt* wil bidden,  
Dat hy 't my seynden sou; maer dat ick was in 't midden,  
Gelyck ick ben geweest, der klouwen van de Doodt,  
Ick vroegh het sekerlyck, in dien lesten noodt.  
Want ick heb toen geproeft, als ick nu scheen verloren,  
Als dat het *Flerezyn* Doctoer is der Doctoren;  
En als de bleecke Doodt haer swerte Pylen schiet,  
Dat 't dan nootsaek'lyck is, te vraegen haer Visiet.  
Ick dan, ô treff'lyck quaet! kom' u de eere geven,  
Dat ghy naer *Godt* my gaeft, het reeds gewanhoopt leven:  
O redelycke quael! soo ghy soo heeten meught,  
Hebt danck, want ghy brocht my tot reden, en de deught.  
Nootsaekelycke wee! want soo men u moet derven,  
Soo isser groot gevaer, in Sieckte van te sterven;  
Ick danck u Saligh quaet, en kost'lyck menigh fout ,  
Een Scrupeltje van u, is meer als Ponden Gout.

EYNDE.